

WILHELM STENHAMMAR

1871–1927

Drei Lieder von Heinrich Heine
för röst och piano

Three Songs by Heinrich Heine
for voice and piano

Opus 17

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 429-431/Edition nos 429-431
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-75-9

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Drei Lieder von Heinrich Heine.

„Ich lieb' eine Blume.“

Sehr zart.

Wilh. Stenhammer, Op. 17.

Singstimme.

1.

Ich lieb' ei - ne Blu - me, doch weiß ich nicht wel - che;

sempre molto dolce

4

das macht mir Schmerz. Ich schau' in al - le

7

Blu - men - kel - che, und such' ein Herz. Es

10

duf - ten die Blu - men im A - bendschei - ne, die Nach - ti - gall

dolcissimo

13

schlägt. Ich such' ein Herz, so schön wie das mei - ne,

16

so schön be - wegt. Die Nach - tigall

19

schlägt, und ich ver - ste - he den sü - ßen Ge - sang; uns

22

bei - den ist so bang — und we - he, so weh' und

25

bang.

„Ein Fichtenbaum steht einsam.“

Langsam. *sotto voce*

Ein Fich - ten - baum steht ein - sam im Nor - den

2. *p molto*

3

auf kah - ler Höh'. Ihn schlä - fert; mit wei - ßer Dec - ke um -

6

hül - len ihn Eis und Schnee. Er

cresc. *mf* *p dim.* *pp*

9

träumt von ei - ner Pal - - - me, die fern im

cresc. *f* *dim.* *p*

12

Mor - gen - land, ein - sam und schwei - gend trau - ert

p molto

16

auf bren - nen - der Fel - sen - wand. Ein Fich - ten - baum steht

fz *pp*

19

ein - sam im Nor - den auf kah - ler Höh'.

ppp

„Sie liebten sich beide.“

Etwas bewegt, zart.

3.

Sie lieb - ten sich bei - de, doch kei - ner

p molto

6

wollt' es dem an - dern ge - stehn; Sie sa - hen sich

p molto

12

an so feind - lich und woll - ten vor Lie - be ver - gehn.

p molto

18

Sie trenn - ten sich end - lich und sahn sich nur noch zu -

cresc. *espress. dim.*

wei - len im Traum; Sie wa - ren längst ge - stor - -

p molto

ben und wuß - ten es sel - ber kaum. Sie

pp

dim. *pp*

lieb - ten sich bei - - - de, sie lieb - -

pp

- - ten, lieb - - - ten sich.

morendo

dim. e poco rit. *ppp*

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) tillhör de stora namnen i svensk musikhistoria – i dag mest känd som tonsättare, under sin korta livstid lika respekterad som pianist och dirigent. Det hör till saken att Stenhammar var verksam när det moderna musiklivet formades, och de främsta namnen under denna epok har aldrig förlorat sin lyskraft. För Stenhammars del illustreras det av de kompositioner som stadigt behållit sin plats som repertoarverk, i första hand hans första pianokonsert (b-moll), *Två sentimentala romanser* för violin och orkester, pianoverket *Sensommarnätter*, solosånger som ”Flickan kom från sin älsklings möte” samt körsångerna ”Sverige” och ”I seralliets have”.

Wilhelm Stenhammar skaffade sig en gedigen och framför allt bred musikalisk skolning: pianostudier vid Richard Anderssons musikskola, orgel för Wilhelm Heintze och August Lagergren, kontrapunkt för Joseph Dente, komposition för Emil Sjögren och Andreas Hallén. Som så många andra svenska musikstudierande vid denna tid, och tidigare, for Stenhammar också utomlands, till Berlin för pianostudier.

Redan under studietiden började Stenhammar framträda som pianist, men också komponera. Som pianist inledde han ett samarbete med violinisten Tor Aulin och dennes stråkkvartett som skulle komma att utveckla kammarmusicerande i Sverige. Deras turnéer runt om i landet är legendariska.

Stenhammar var dirigent för kören Filharmoniska sällskapet i Stockholm 1897–1900. 1902 var han med att grunda det som idag benämns Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han dirigerade i perioder också vid Kungl. Teatern och var åren 1907–22 konstnärlig ledare för dåvarande Göteborgs orkesterförening. Wilhelm Stenhammar komponerade parallellt med sin verksamhet som pianist och dirigent. Periodvis tog dock de sistnämnda engagemangen över, men som fulltecknad musiker och dirigent behövde han å andra sidan inte komponera på beställning såsom flera av hans tonsättarkolleger tvingades till.

Wilhelm Stenhammar blev invald som ledamot nr 501 i Kungl. Musikaliska akademien den 29 november 1900.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan är utgiven av Nordisk Musikforlag, Kjøbenhavn.

På omslaget står: ”Drei Lieder / von Heinrich Heine / für eine Singstimme mit Klavierbegleitung / von / Wilh. Stenhammar / Op. 17 / 1. Ich lieb' eine Blume / 2. Ein Fichtenbaum steht einsam / 3. Sie liebten sich beide / Nordisk Musikforlag / Kjøbenhavn / Elkan & Schildknecht / Stockholm”.

Tillkomstår: Nr 1 1889; nr 2 1888; nr 3 1890.

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) is among the great names in Swedish music history – now mostly remembered as a composer, but equally respected as a pianist and conductor during his short life. Part of this is due to the fact that Stenhammar was active during the formation of modern musical life, and the foremost names of this period have never lost their radiance. For Stenhammar’s part, this is illustrated by the compositions that have consistently kept their places as repertoire pieces, on the first hand his first piano concerto (B flat minor), *Två sentimentala romanser* (‘Two Sentimental Romances’) for violin and orchestra, the piano piece *Sensommarnätter* (‘Late Summer Nights’), solo songs such as ‘Flickan kom ifrån sin älsklings möte’ (‘The Girl Came from Meeting Her Lover’) and the choral songs ‘Sverige’ (‘Sweden’) and ‘I seralliets have’ (‘In the Seraglio Garden’).

He acquired a musical education that was both sound and extensive: piano studies at Richard Andersson’s School of Music, organ for Wilhelm Heintze and August Lagergren, counterpoint for Joseph Dente, composition for Emil Sjögren and Andreas Hallén. Like so many other Swedish music students at the time, and earlier, he also travelled abroad, to Berlin, to study piano.

Stenhammar started performing as a pianist during his studies, and also began composing. As a pianist, he began collaborating with the violinist Tor Aulin and his string quartet, which would come to develop chamber music in Sweden. Their tours around the country are legendary.

He was a conductor for the Stockholm Philharmonic Society choir from 1897 to 1900. In 1902, he was among the founders of what is now known as the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra in Stockholm. He also conducted at the Royal Opera and was artistic director of what was then the Gothenburg Orchestra Association from 1907 to 1922. In tandem with his career as a pianist and conductor, Stenhammar was a composer. However, the former activities would periodically eclipse his other work, but as a fully-fledged musician and conductor, he was not forced to compose on commission, as many of his colleagues were.

On November 29, 1900 Wilhelm Stenhammar was elected to the Royal Academy of Music as member no. 501.

Gunnar Ternhag

Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv’s (Swedish Musical Heritage’s) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Nordisk Musikforlag, Copenhagen.

Text on the front page: ”Drei Lieder / von Heinrich Heine / für eine Singstimme mit Klavierbegleitung / von / Wilh. Stenhammar / Op. 17 / 1. Ich lieb’ eine Blume / 2. Ein Fichtenbaum steht einsam / 3. Sie liebten sich beide / Nordisk Musikforlag / Kjøbenhavn / Elkan & Schildknecht / Stockholm”.

Year of composition: No. 1 1889; no. 2 1888; no. 3 1890.